

ПРОТОКОЛ

№ 857

гр. Варна, 15.09.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петър Митев
Съдия: Трайчо Г. А.
Съдебни Соня Ян. И.а
заседатели: Пламен П. Витанов
Живко Д. Русев

при участието на секретаря Нели Ст. Йовчева
и прокурора З. Ат. З.

Сложи за разглеждане докладваното от Петър Митев Наказателно дело от общ характер № 20223100200564 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ К. Х. П. – редовно призован, явява се лично, и с **адв. Б. Б.**, от преди.

ГРАЖДАНСКИ ИЩЦИ И ЧАСТНИ ОБВИНИТЕЛИ:

Н. Ю. Ю. – редовно призована, явява се лично и с **адв. В. М. и адв. С. И.**, от преди.

Б. И. Р. – редовно призована, не се явява представлява се от **адв. В. М. и адв. С. И.**, от преди.

С. Ю. М., като законен представител на Т. И., К. И. и Г. И., редовно призована, не се явява.

Т. М. И., редовно призована, не се явява.

К. М. И., редовно призована, не се явява.

Г. М. И., редовно призован, не се явява.

Представяват се от **адв. В. В.**, от преди.

ВЕЩИТЕ ЛИЦА:

К. Д. К., редовно призована, явява се лично.

А. М. ЦОЛЧОВКИ, редовно призован, явява се лично.

ПРОКУРОРЪТ: Не са налице процесуални пречки, моля да дадете ход на делото.

АДВ. И.: Няма пречки, да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Б.: Няма пречки, да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ОТ ФАЗАТА НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, постъпили във ВОС писмени документи, както следва:

- Писмо от ОУ „Отец Паисий“ гр. Бяла, във връзка с протоколно определение на съда от предходно съдебно заседание, с което уведомяват, че лицата Т. М. И. и К. М. И. не са посещавали училище за периода 2020/2021 г. Посочено е, че И. се е обучавала 2-ри клас през учебната 2014/2015 г., 3-ти клас през учебната 2015/2016 г., 4-ти клас през учебната 2016/2017 г. и на 21.08.2017 г. е преместена в училище „Св. св. Кирил и Методий“, с. Старо Оряхово. За К. М. И. няма данни за обучение. Г. М. И. е постъпил в първи клас през учебната 2019/2020 г., и е преместен на 27.08.2020 г. в ОУ „В. Левски“, гр. Долни чифлик.

- Писмо от ОСИН - Варна, с което уведомяват, че К. П. е бил в ареста с мярка за неотклонение за определен период. По време на престоя в ареста има регистрирани в амбулаторната книга 4 прегледа. Приложена е заверена извадка-копие от амб. книга на ареста.

- Писмо от 4-то РУ - Варна, с което уведомяват, че има заведено сведение от Д. Р. С. за причинена средна телесна повреда и е образувано ДП № 4028/2020 г.

- Писмо, ведно със справка от РП – Варна, с което уведомяват, че са постъпили сигнали от Д. Р. С. срещу М. И. А. и е образувано ДП № 4028/2020 г. по описа на 4-то РПУ за престъпление по чл.129, ал.1 от НК с постр. лице Д. С.. По отношение на установения извършител А. не е повдигнато обвинение и досъдебното производство е прекратено на 10.09.2021 г. с правно основание чл. 234 ал.1 т. 1, вр. чл. 24, ал.5, т. 1 от НПК.

- Справка от Агенция „Социално подпомагане“ относно М. И. А.. Посочено е, че е съжителствал със С. И.ова М., от което съжителство имат деца – Т. И., К. И. и Г. И.. Г. е бил настанен в специализирана институция, поради влошено здравословно състояние и нуждата от специални грижи, които родителите не са били в състояние да полагат. Родителите редовно го посещавали и се интересували от неговото състояние и развитие. Придружавали го по време на болничните престои, вземали го домашен отпуск. През 2014 г. се събират отново и отглеждат заедно децата си К. и Т.. Заявяват нагласи за реинтегриране. Предвид подобряване здравословно състояние на Г. и условията и начина на живот, емоционалната връзка родители и дете, социалната работа е прекратена през м. септември 2016 г. и случаят е затворен.

- Молба от подс. К. П., с която оттегля упълномощаването на адв. Н. Б. и заявява, че желае да го защитава само и единствено адв. Б. Б..

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам по приемането на доказателствата.

АДВ.И.: Не възразявам, да се приемат.

АДВ. М.: Не се противопоставям да бъдат приети писмените доказателства.

АДВ. В.: Да се приемат писмените доказателства.

АДВ. Б.: Няма пречка да бъдат приети писмените доказателства.

СЪДЪТ намира, че постъпилите писмени документи са относими към предмета на доказване и следва да се приемат като доказателства по делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към доказателствата по делото писмо от Директора на ОУ „Отец Паисий“ гр. Бяла, изх. № 169/30.01.2023 г.; писмо от ОСИН - Варна, рег. № 602/03.02.2023 г.; ведно със заверена извадка-копие от амб. книга за прегледи на задържани лица; писмо от 4-то РУ - Варна, рег. № 442000-1634/30.01.2022 г.; писмо, от РП – Варна, № 6680/14.02.2023 г., ведно със справка; писмо от Агенция „Социално подпомагане“ гр. Долни чифлик, изх. № ДП/Д-В-ДЧ/29-001/20.02.2023 г.; молба от подс. К. П., относно оттеглени пълномощия от адв. Н. Б..

Пристъпва към снемане самоличността и разпит на вещите лица.

В.Л. К. Д. К. – 71 г., бълг. гражданин, с висше образование, омъжена, неосъждана, без родство със страните.

В.Л. А. М. ЦОЛЧОВКИ – 45 г., бълг. гражданин, с висше образование, неосъждан, без родство със страните.

СЪДЪТ предупреждава вещите лица за отговорността по чл.291 НК. **ОБЕЩАВАТ** да дадат заключение по съвест и знание.

На основание чл. 282 съдът ПРОЧИТА заключението на Комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза, изготвена от в.л. д-р К. К. и в.л. А. Ц., намираща се на л.312 и сл. от делото.

В.Л.К.: Поддържа заключението .

В.Л.Ц.: Поддържа заключението.

Въпрос на адв. Б.: Приели сте, че е бил в лека степен на алкохолно опиянение, обаче в кориците на делото има експертиза, в която се установява, че няма никакво количество алкохол.

В.Л.К.: Това е заключението от СМЕ, която е представена по делото, че е в лека степен на алкохолно опИ.е. Изчели сме, че има такава. Освен това, ако говорим и от събраните доказателства свидетелски, на лицето и при нас, когато го освидетелствахме в кабинета си, той говореше за употреба на алкохол в доста сериозно количество. Дори нашето заключение, че е лека степен, което медиците са приели, малко не кореспондираше с

това количество, което той декларира, че е изпил към него момент. Така че СМЕ, приложена по настоящето дело, дава заключение за лека степен на алкохолно опИ.е. Визирам експертиза № 385 на д-р Д.. Тя е приета в съдебно заседание.

Въпрос на адв. Б.: Това леко алкохолно опиянение доколко би могло да влияе върху неговата психика и върху неговите действия?

В.Л.К.: Алкохолното опИ.е и повлияването на алкохола върху човешката психика трябва да се разглежда на базата количеството алкохол, времето, за което е изпито, и „опита“ на лицето, употребяващо алкохол, с алкохола. Освидетелстваното лице има голям опит в употребата на алкохол. То не е лице, което за пръв път се среща с употребата на алкохол. Би било различно повлияването на психиката на едно лице, което не е употребявало алкохол и за пръв път употреби алкохол, и лице, което системно употребява количества алкохол, които дори в някои моменти при него и самият освидетелстван казва, пие прекалено много. След инцидента осв. лице спира да употребява алкохол. И към момента на освидетелстването не употребяваше, но до момента има сериозен опит с употребата на алкохол. Така че количеството алкохол, което е в рамките на леката степен на алкохолно опиянение, не би довело до никакви патологични отклонения в резултат на действията на алкохола.

Въпрос на адв. Б.: Съобразно данните по делото, приетото, че повлиян от тази лека степен на алкохолно опиянение улеснява раздразнителността му и му дава възможност да бъде по-агресивен, само че в кориците на делото има нещо съвсем различно. Всъщност, той е бил нападен от починалия. Мен ме интересува какво е било неговото състояние, когато починалият с въпросния стол тръгва да го гони из стаята, да го удря и т.н., защото той също има телесни увреждания в тая насока. Какво е чувството за страх?

В.Л.К.: Не сме пропуснали този момент. Доста подробно в обстоятелствената част сме описали - раздразнителност, възбуда, агресия, това са емоционални реакции. Те също са емоция. Те могат да бъдат в резултат както на някакво неодобрение, така и на страх. Ние сме описали, че към момента той е изпитвал чувство на страх, най-вероятно. Така е по неговите твърдения. Той е казал, че се е уплашил, искал е да излиза от вратата, но вратата е била заключена. Това може също да се приеме, че освидетелстваното лице е изпитвало чувство на страх. Тук физиологичен афект няма, но ние говорим за едно продължаващо емоционално напрежение при осв. лице, което покрива ситуацията, която е възникнала между двамата.

В.Л.Ц.: Бих искал да внеса едно уточнение. Става въпрос за така наречената продължаваща във времето афективна стимулация. Във времето осв. лице споделя, че е изпитвал страх от починалия. Само от желание да не възниква конфликт се е съгласявал да излиза с него в селото. Има в неговото интервю подробни разкази как освидетелстваният се е застъпвал за други хора, които починалият впоследствие по някакъв начин обижда или удря. Така във времето се натрупва един страх, една афективна стимулация при осв. лице, която не е остра и внезапна. Тя е във времето и е натрупана.

Въпрос на адв.Б.: Каква е реакцията при това чувство на страх, при положение, че я има, защото няма други в делото, освен това, което той е споделил, че е бил нападател. Чувството на страх подтиква ли го към някаква ответна реакция към самозащита, към това да не бъде той наранен, да не са му причинени на него телесни увреждания.

В.Л.К.: Страхът може да бъде в 2 форми - стенична и астенична форма. Астеничната форма е застигване на лицата и неотреагиране по емоционален начин. Стеничната форма на страха това са действия, които са физически, които често са неkoordinирани, защитни и себезащитни, нападащи, отблъскващи и т.н. Така че страхът може да породии съответни двигателни ответни реакции към лицето, от което изпитва страх. Това, което каза в.л. Ц., да, при тези двама човека има натрупано във времето емоционално напрежение.

Въпроси на прокурора: Давате вашите заключения на база това, което е казал подсъдимия и сте декларирали във вашата експертиза, че сте прочели всички доказателства по делото. Да се абстрахираме от това, което казва подсъдимия, а това, което казват другите свидетели за К. П. – „К. П. и М. А. са постоянно заедно.“ Това какво говори? Искам да се направи анализ без това, което твърди К. П..

В.Л. К.: Да, и пият постоянно. Дори в психиатрията съществува „стокхолмски синдром“, когато едно лице е зависимо и подложено на страх и терор от друго лице.

Въпроси на прокурора: От какво е бил зависим К. П.?

В.Л. К.: Живеят в едно малко населено място. Ние не сме казали в никакъв случай, че освидетелстваният е невинен и по някакъв начин не е разбирал това, което е станало, но просто тук има насложени във времето интерперсонални отношения в едно малко населено място. Трябва да се съобразим с характеристиката на човека, на който се носи славата му, има минало, което не е леко. Не разсъждавам теоретично, но не мога да възпроизведа на кой свидетел е. Нима потърпевшият не е осъждан. Ние трябва да се запознаем с личността на този човек. Едно е да имате един добър, честен човек, едно е да имате човек, който има своето поведение. Всеки човек възприема другия по различен начин и интерпретира неговото поведение по различен начин. Но този човек, освидетелстваният има такова усещане към него, че е зависим от него, че трябва да му се подчинява. Дори говорят за някакви машинки, които освидетелстваният има и той иска да ползва. Той е и материално зависим от този човек. Но това не значи, че като си страхово напрегнат от някого, трябва да действаш по такъв начин.

Въпроси на прокурора: Бихте ли направили анализ на действията на К. П. на база на СМЕ за тези увреждания, които са причинени на починалия? Абстрахираме се от това, което твърди К. П..

В.Л. К.: Те не могат да бъдат получени едновременно, те са продължителни във времето.

ПРОКУРОРЪТ: Говорим за твърдение, че К. П. се страхува и в следващия момент говорим за един продължителен побой.

В.Л. К.: Още веднъж казвам, страха е емоционална реакция, която има две основни

форми. Астенична и стенична, която е с неконтролируеми физически действия, които могат да продължават много във времето. За това ние категорично приемаме, че нямаме ситуация на физиологичен афект от медицинска гледна точка. Имаме продължителни действия.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към вещите лица и с тяхно съгласие същите бяха освободени.

СЪДЪТ намира, че следва да приобщи към доказателствата по делото заключението по така изслушаната експертиза и на вещите лица да бъде изплатено възнаграждение за изготвяне на експертизата в размер от по 468 лв., съгласно представени СД, както и по 100 лв. за отговори на допълнително зададени въпроси, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИБЩАВА към доказателствата по делото заключението на Комплексната съдебно-психиатрична и психологична експертиза, намираща се на л.312 и сл. от делото.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на в.л. д-р К. К. и в.л. А. Ц. от по 568 /петстотин шестдесет и осем/ лева за всеки един, платими от бюджета на съда. /изд. 2 бр. РКО/

СЪДЪТ докладва, че служебно е констатирал техническа грешка, допусната при вписване на протоколите от съдебни заседания, проведени на 05.12.2022 г. и от 17.01.2023 г., в електронната система ЕИСС, като в състава на делото липсва отразяване на единия от участващите съдебни заседатели, а именно Соня Янева И.а, което налага извършването на поправка в съответните протоколи.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам възражения, да се допусне поправката. Съдебният заседател е присъствал на всички заседания.

АДВ. И.: Нямам възражения, да се допусне поправката.

АДВ. М.: Нямам възражения, да се допусне поправката.

АДВ. В.: Нямам възражения, да се допусне поправката.

АДВ. Б.: Нямам възражения, да се допусне поправката.

СЪДЪТ, с оглед констатираната техническа грешка, и след като изслуша становището на страните, намира, следното:

Категорично и безспорно е, че съдебният заседател Соня Янева И.а е участвала в провеждането на всички съдебни заседания по делото, и че се касае за допусната техническа грешка, което налага същата да бъде отстранена и съдебният заседател да бъде вписан в съответните съдебни протоколи, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА поправка в протоколите от съдебни заседания, проведени на 05.12.2022 г. и от 17.01.2023 г., като в състава, разглеждащ делото, вписва съдебният заседател Соня Янева И.а.

На основание чл.283 от НПК се прочитат протоколите и всички писмени и гласни доказателства, събрани в хода на делото, които ще бъдат използвани от съда като доказателства.

На основание чл.284 от НПК се предявиха веществените доказателства по делото.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за събиране на нови доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

АДВ.И.: Да се приключи съдебното следствие, нямам искания по доказателствата.

АДВ.М.: Нямам доказателствени искания.

АДВ.В.: Нямам искания по доказателствата.

АДВ.Б.: Нямам доказателствени искания. Да се приключи съдебното следствие.

На основание чл.286, ал.2 от НПК председателят обяви съдебното следствие за приключено, поради което и на основание чл. 291 НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми окръжни съдии, съдебни заседатели, днес пред вас е изправен да отговаря К. Х. П. по възведеното му обвинение за извършено престъпление по чл. 116, ал.1, т. 6, пр. 2 и пр. 3, вр. чл.115 от НК. От името на ОП – Варна поддържам изцяло обвинителния акт. Съобразно събраните доказателства и в съдебното производство ще направя допълнителен анализ.

На първо място смятам, че следва да бъдат изяснени междуличностните отношения между К. П. и М. А.. Аз не смятам, че К. П. е имал стокхолмски синдром, защото в съдебно заседание от 17.01.2023 г. К. П. го определя като свой по-голям брат. Т.е. той го е чувствал много близък. Не го е чувствал като заплаха по никакъв начин.

Отделно от това, според свидетелските показания, починалият М. А. и обв. К. П. са били големи приятели и К. П. е бил единствен приятел на М. А.. Затова зададох въпроса на вещото лице да се абстрахира от обясненията на П. и да направят заключението си за тези междуличностни отношения, личностното отношение на К. П. към М. А. на база на свидетелските показания обективно. Не е задължително експертизата да почива само на обясненията на подсъдимия. Като големи приятели, А. и П. често са се черпили. Затова също има свидетелски показания, както сами, така и в компания с други жители от с. Попович. В съответствие с тези техни навици, на 22.03.2021 г. след обяд, в с. Попович М. А. за пореден път решил да се почерпят заедно с К. П., и избрали това да се случи в клуба на ДПС, едно помещение в центъра на с. Попович, бивша кръчма. Защитната теза се основава на това, че субективния елемент в действията на М. А. е бил да заложи капан на К. П., за да го убие, с тази конкретна цел и то заради някакво скарване, което не е довело до никакъв негативен ефект за М. А.. Тези твърдения налагат изясняване в детайли на обстоятелствата.

На досъдебно производство пред защитник К. П. в обяснение от 31.03.2021 дава обяснения, че М. А. същата вечер му е казал, че има рожден ден. Дошъл в тях, молил го е,

подчертавам молил го е да дойде с него. На ДП също пред защитник на 22.10.2021 г. К. П. вече дава други обяснения, че М. А. му е направил капан. В съдебно заседание на 17.01.2023 г. К. П. описва вече пък съвсем друга ситуация. Той описва, че М. А. е дошъл агресивен и с псувни на майка го е накарал да излезе навън. Бащата на К. П. му казал да си остане в дома, но К. П. сам казал, че ще отиде с М. А., последният „да удари 2 - 3 бири и да му се махне от главата“. След това, в съдебно заседание на 17.01.2023 г., К. П. прави извод, че М. А. вече към датата на събитията на 22.03.2021 г., че М. А. му е заложил капан. За мен това е ясен опит за внушение на нещо, което не се е случвало, защото К. П. към датата на убийството не е имал никакви причини да се съмнява и да се притеснява, че М. А. възнамерява да му причини нещо лошо. Ситуацията, която в съдебно заседание на 17.01.2023 г. К. П. описва, е абсолютно нелогична. М. А. идва с псувни да кани К. П. да се черпят. К. П. твърди, че тази вечер той се е страхувал от М. А., но въпреки всички заплахи от страна на М. А., К. П. отива с идеята да ударят 2-3 бири. За мен от последното става ясно, че идеята е била двамата да се черпят, както всеки път са го правили. Малко по-надолу в същите обяснения К. П. разказва, че в предишен ден, той и свид. Ч., известен като М., са били поканени от М. А., пак на рожден ден да се черпя. При този първи поред рожден ден в предишен ден, който е проведен в домашни условия, М. А., според обясненията на К. П. от 17.01.2023 г., е извършил насилствени действия срещу М.. Правил опити да му отреже ухото с нож. В същото време свид. М. не дава такива показания. Той казва само, че докато уринирал навън, М. А. го ударил в гърба и М. щял да падне. Поради тези противоречия в обясненията на К. П. за една и съща ситуация, считам, че К. П. е тръгнал въпросната вечер със съзнанието както всеки път да се почерпи с М. А.. Това ми убеждение е така, защото дори К. П. е взел една преносима тонколона, за да слушат музика. Тоест, тук не говорим за една бърза почерпка, да ударим 2-3 бири. Вземането на музика показва за мен, че К. П. не е изпитвал страх тази вечер от М. А.. Твърдението на К. П., че М. А. в домашни условия може да реши да реже уши на някого, доказва за мен, че на М. А. не му е било необходимо да търси специално помещение, в което да убива К. П., в центъра на селото или да му причини нещо друго. М. А. е могъл да извърши всякакви насилствени действия срещу К. П. на всяко едно място. В протокол за разпит на свидетел от 31.03.2021 г. К. П. казва за М. А., че същата вечер имал рожден ден – „Дойде вкъщи да ме покани. Молеше ме отида с него.“ Възниква въпроса имал ли наистина М. А. рожден ден въпросната вечер. К. П. в съдебно заседание от 17.01.2023 г. казва в обясненията си, че М. А., когато са отишли при А. М. да искат ключа от този клуб, М. А. е излъгал, че има рожден ден. С тези обяснения за мен се доказва, че К. П. е знаел, че М. А. лъже за този рожден ден. Аз приемам, че това е казано като повод единствено, за да бъде мотивиран А. М. да даде ключа. Дори е бил допълнително мотивиран с това, че щели да се събират 3-4 човека, и А. М. дава този ключ, с уговорката да не се събират много хора предвид на Ковид кризата. Беше изказано предположение, че може би М. А. е искал да черпи за рождения ден на дъщеря си Т., но видно от делото тя е родена на дата 28-ми февруари, а тези събития се случват месец по-късно, на 22-ри март. Ето защо, аз приемам, че причината за почерпката не е била конкретна. Просто и двамата са решили да се черпят, а само за пред А. М. е изказана причина за рожден ден, колкото да има причина той

да им даде ключа.

Относно отношенията между К. П. и М. А., вещото лице Ц. обясни, че К. П. е бил лицето, което е успокоявал М. А. да не наранява други хора. В тази посока са и всичките свидетелски показания, че от цялото село единствено К. П. можел да се осмели и се осмелявал да възпира М. А. да не наранява други хора. И е успявал в тези си опити, което говори, че К. П. не е имал такъв страх. Той не е имал страх за себе си, че може лично да бъде наранен, че агресията на М. А. може да се прехвърли върху него.

На следващо място, видно от доказателствата по делото, К. П. дава обяснения, че той непрекъснато присъства на едни насилствени ситуации, които М. А. извършва спрямо други жители на селото. Да се реже ухото на някого с кухненски нож е една наистина афектогенна, стресова ситуация. Няма никакви доказателства, че преди въпросната процесна вечер М. А. е отправял никакви заплахи срещу К. П., лично да го е заплашвал. Затова смятам, че К. П. по никакъв начин не е бил задържан или не се е чувствал психически, нещо да го е спирало да се освободи от М. А.. Имаме примера със свидетеля М., който сам казва, че след като са се черпили с М. А. и К. П. няколко пъти, те са били в една компания непосредствено няколко дни преди инцидента, но след като М. А. непрекъснато удрял свид. М., той вече спрял да излиза с тяхната компания. Ето защо, аз смятам, че процесната вечер К. П. по никакъв начин не е имал конфликти с М. А., не е имал причина да се страхува от М. А.. При започване на почерпката М. А. е купил предварително бира Бургаско и Пиринско пиво, в бутилка по 2 литра, фъстъци и риба, а К. П. донесъл от дома си тонколона, на която да слушат музика. Дватама седнали в помещението, ключ за което им е дал М. А., и непосредствено добавя, започнали да се черпят. В един момент в това отключено помещение започват да идват свид. И. М. А. – племенник, заедно с неговите приятели М. Г., Н. и И.. Те са имали намерение да играят карти в този клуб, като предварително отишли при А. М. да искат ключа и тогава разбират, че М. А. празнува в този клуб рожден ден. Когато отиват, И. А. си спомня, че вратата е отключена. Този факт е важен, тъй като И. А. не е имал уговорка с чичо си М. А.. След като вратата е била отключена това означава, че всеки друг човек е могъл да влезе свободно в това помещение. За мен оставянето на тази врата на помещението отключена доказва, че М. А. не е имал предумисъл да убива К. П.. Когато И. А. и неговите приятели влизат в клуба, тези младежи седат на масата на К. П. и М. А. и на съседните маси около тях. Тези младежи си играят на телефоните и наблюдават през цялото време как М. А. и К. П. разговарят спокойно, те са в едни нормални отношения и се черпят двамата. Тази ситуация противоречи на твърденията на К. П. за едно агресивно идване на М. А. с псувни и изведнъж М. А. става един кротък човек, който се черпи в това помещение. Според свидетелските показания и на двамата, и на К. П. и на М. А., не им е личало, че са употребили алкохол. В някакъв момент, когато първите бири, купени от М. А., са били изпити т.е. 4 литра бира, К. П. вече на свой ред дава на И. А. 20 лева и го праща и той да купи бира.

Тук се връщам на ситуацията, която К. П. описва, когато М. А. идва в дома му с псувни да го вика. Тук не става въпрос за 2-3 бири. Тук очевидно двамата се черпят по свой

си начин, както са свикнали, на разменни начала. Първо А. купува бира, след това П. купува, за да продължат да пият. П. сам е решил да купи тази бира, той не е принуден. Просто иска и той да участва, да допринесе нещо в тази почерпка. Ако той е бил насила принуден или ако не е искал да продължава да пие, е могъл да поръча на И. А. да купи примерно 1 литър бира, 2 литра бира, но не и 4 литра бира. Тази спокойна ситуация, в която двамата се черпят, за мен доказва, че П. е бил наясно, че те не се черпят за рожден ден. Когато И. А. се връща и дава тези нови 4 литра бира, той продължава да наблюдава едни спокойни отношения между М. А. и К. П., и никакви изключения от това.

В един момент обаче младежите казват, че очакват други свои приятели, които също искат да дойдат в помещението да играят карти. Едва тогава М. А. казва на тези младежи, че А. М. е забранил заради Корона вируса да се събират повече хора и че не могат другите момчета да дойдат. Тогава тези младежи напускат помещението, но го правят под условие, че така е казано от А. М.. В случая нямаме решение на М. А., нямаме измислица на М. А. как да извади тези деца от помещението. Имаме едно предварително знаене от М. А., че в клуба не трябва да се събират много хора.

Относно разпитите на тези свидетели, по делото възникна спор дали има постановление за възлагане на разпити. Има такова в т. 1, лист 228 по делото, като няма изрично законово изискване конкретно да се посочва свидетел с конкретни въпроси. Продължава почерпката на двамата и около 22 ч. 20 минути на 22.03.2021 г. М. А. К. П. са приключили и започват двамата да почистват помещението. Това доказва, че и двамата са имали намерение да си тръгват. К. П. в разпит като обвиняем на 23.03.2021 г. твърди, че той е почистил масата, изнесъл е празните бутилки от бира и ги изхвърлил край този клуб, което се потвърждава от огледа на местопроизшествие, където са намерени такива бутилки бира - Бургаско и Пиринско. След това К. П. се върнал обратно, за да прибере тонколоната и останалите вещи. Тази ситуация за мен показва следното, че М. А. не е имал предварителен умисъл да убива К. П., ако е имал такъв изобщо нямало да го интересува почистването на помещението след почерпката. Това за мен е направено с цел да няма претенции после от страна на А. М., че са оставили непочистено, евентуално да не им дава по-нататък ключа.

На второ място, ако М. А. през цялото време е имал намерение да убива К. П., то не е имал причина да му позволява да излезе от помещението, да се разхожда извън помещението свободно или пък да оставя помещението отключено, а веднага би започнал да го убива, докато вратата е заключена. Ето защо приемам, че М. А. няма предварително никакъв дълбок умисъл да убива, но в този момент, в резултат на употребения алкохол между тях двамата възниква дребен конфликт с неизяснена причина. Тази причина не е изяснена, тъй като К. П. е единственият оцелял, а и той самият дава противоречиви обяснения на тази ситуация. На ДП той дава обяснения, че М. А. го е ударил, защото К. П. бил казал на жената на М., че М. А. го е бил, а жената на М. търсила сметка от М. А.. В протокол за разпит като обвиняем от 23.03.2021 г., в присъствието на защитник, К. П. възпроизвежда ситуацията по следния начин, М. А. заключва вратата и му казва – „Стой на място, путка майна.“ - след което започва да го удря. К. П. отново пита какво е направил, а М. А. му отговаря – „Стой,

пътка майна, ще видиш какво си направил“ - и продължава да го удря. С това разговора реално приключва без М. А. реално да е обяснил причината за конфликта. В същия протокол К. П. казва, че М. го попитал защо е казал на жената на М. и прави предположение, че е набит заради случката с М.. В този протокол за разпит от 23.03.2021 г. няма заплахата за убийство. На 31.03.2021 г., в присъствието на защитник, К. П. вече добавя още една реплика на М. А. – „Убивам те тази вечер. Майката ти ебавам циганска.“ - а след това казва, че М. А. му бил казал, че го извикал, за да го убие. В протокол за разпит като обвиняем от 22.10.2021 г., в присъствие на защитник, К. П. разширява репликите на М. А.. Обяснява, че след като 2 часа М. А. го е бил, тогава му е казал - „Аз с теб ли ще си играя, ти малко бой яде.“ След това П. отново развива предположението, че М. А. го набил заради случката с М. и добавя реплики на М. А. - тази вечер П. последно пиел, защото ще го убива и ще го хвърля на центъра всички цигани да го видят. Отново М. А. не е посочил причина да го убива. В протокол за разпит от 31.03.2021 г., в присъствието на защитник, К. П. казва, че М. А. първо му обяснил, че има рожден ден, поканил го, молим му се да отиде с него, а след това му обяснил, че на тази дата излязъл от Затвора и това било за рожден ден за него. В същия протокол за разпит К. П. казва следното – „Аз изхвърлих бутилките. Той заключи вратата и каза - „Ела тука, тази вечер няма да ходиш никъде.“ И забележете за какви свои мисли споделя К. П. – „Аз си викам сигурно ще ходим в тях да ядем и да пием.“ За никакви заплахи не става въпрос, за никакъв страх, за никакви закани за убийство, защото не е имало никакви предпоставки К. П. да си мисли затова. Но в съдебно заседание на 17.01.2023 г. К. П. променя тези свои обяснения и вече твърди, че М. А. идва в дома му с думите – „Красьо, ела бе, ще ти еба майката“ - и това е между приятели. Задавам въпроса - кое се промени от разпита на 31.03.2021 г. та К. П. да обяснява коренно различна ситуация за едно и също нещо.

В съдебно заседание на 17.01.2023 г. К. П. дава нови различни обяснения за разговора с М. А.. М. А. вече го упреква, че защитава циганите. Вече, че обвинява, че го е спрял да осакати М.. И докато в обясненията си на досъдебно производство К. П. дава съвсем кратки обяснения за думите и действията на М. А., то в съдебно заседание на 17.01.2023 г. вече между К. П. и М. А. протича един продължителен разговор на тема кой защитава циганите, турците, закани за убийство и т.н. След това има ново описание на ситуацията - М. А. го бие, но на почивки. Има моменти, в които двамата седат, пият отново, танцуват, което го няма въобще в обясненията на ДП пред защитник.

В обясненията в съдебно заседание от 17.01.2023 г. има един нов момент, който се надявам ще забележите, конфликтът вече започва преди да бъдат изхвърлени бутилките и да излязат от помещението. Докато на ДП момента на конфликта е след като К. П. е излязъл и изхвърлил бутилките, и се връща, тогава започва конфликта. Тук вече конфликта започва преди да изхвърлят бутилките. К. П. обяснява, че конфликта започва и М. А. започва да го удря преди да излязат от помещението. М. А. го удря по главата и по ребрата, но все още К. П. не отвръща на ударите. М. А. първо го е удрял с ръце, след това започнали ръцете да го болят и започнал с обувки да го удря, но К. П. не отвръща. К. П. твърди - М. А. сякаш с чук

го е удрял. Въпреки цялата тази ситуация, това описвано насилие преди да се изхвърлят бутилките, в този момент, който настъпва, К. П. излиза спокойно, той изхвърля шишетата навън, остава там на място и въобще не мисли да бяга. Той мисли как да вземат музиката, как да почистят масата, как да заключат помещението. Това е странна загриженост при толкова твърдени заплахи за убийство и за насилствени действия спрямо него. М. А. му казва – „Влизай вътре!“ - което означава, че К. П. е бил извън помещението. П. е могъл и да избяга, той е могъл да вика за помощ, но той не прави нищо такова. Той влиза в помещението, навътре в помещението. Точно тези действия на К. П. са нелогични, при условие, че твърди, че е заплашен да бъде убит. Вие ще забележите, в тези обяснения от 17.01.2023 г. К. П. прави едно важно уточнение – при влизане обратно в помещението, втория път, като започна да ме бие. Това е новото в тези обяснения. Има първи път преди да излезе да изхвърли бутилките, при който първи път К. П. не отвърща на ударите, но е заплашван с убийство, и вече втори път има нанасяне на побой, когато К. П. влиза в помещението и тогава отвърща на ударите. Най-странното е, че от описвания продължителен побой няма следи по К. П.. Аз считам, че това цялото разширение на ситуацията в обясненията от 17.01.2023 г. е направено с цел да се обоснове една голяма опасност, в която К. П. уж се е намирал, за да може цялата фактическа обстановка да се вмести в тестовите на чл.118 и чл. 119 от НК.

К. П. твърди, че М. А. насилва го е принуждавал да пие повече бира, за да го напие и по-лесно да го убие. В действителност двете съдебномедицински експертизи доказват точно обратното. В кръвта на К. П. към 22 часа алкохолът е бил от порядъка на 0.93 промила, а към 22.35 часа е бил 0.86 промила, което съответства на лека степен на алкохолно опИ.е. По отношение на М. А. обаче е посочено, че той е бил към средна степен на алкохолно опИ.е. Той към 22.35 часа в кръвта си е имал алкохол в концентрация 1.78 промила, 2.28 промила в урината и 2.09 в гръбначно мозъчната течност. При такава концентрация той е имал нарушение на координацията на движенията. Забележете, че разликата в промилите е двойна, което опровергава твърденията на П., че М. А. го е принуждавал да пие повече. Тук в случая по-пияният е бил М. А..

Относно началото на сбИ.ето, аз приемам, че М. А. първи е нанесъл няколко юмручни удара в лицето и главата на К. П., при което, видно от назначената и изготвена СМЕ, му е причинил 2 ожулвания, ерозии с околни кръвонасядания по вътрешната лигавична повърхност на долна устна вяло и на дясната буза. Според вещите лица тези удари са причинени с неголяма сила в областта на устата и дясната буза и са обусловили чувство на болка и страдание. Ето защо считам, че едно такова леко нараняване не може да обуслови една такава силна уплаха, каквато се твърди, силно смущение и не може да обуслови мисли, че М. А. смята да убива по този начин. Това е нараняване с неголям интензитет. Това са единствените доказателства за удари, нанесени от М. А. на К. П.. Други наранявания М. А. не е имал възможност да нанесе на К. П., което е видно от освидетелстването. При това освидетелстване на К. П., по тялото и по главата му не са установени следи от шипове от бокс, а К. П. описва, че той е понесъл много удари с бокс в

главата и в тялото си. Такъв бокс не е и намерен при огледа на местопроизшествието. В ареста, когато е приет, К. П. единствено се е оплакал от болки в горната челюст.

При т.н. удари от М. А. в лицето му, К. П. безспорно е бил поставен в ситуация на неизбежна отбрана, но това не е била отбрана с цел да не бъде убит. Аз считам, че след тези получени удари К. П. е взел един от намиращите с в този клуб бар столове, с 4 метални крака. Започнал е да нанася удари в главата на М. А. и с първите удари успял да го удари в главата, при което М. А. е паднал на земята. Той е останал да лежи неподвижно, с ръце край тялото, в безпомощно състояние, без възможност да извършва каквито и да е други действия или да се защитава.

При извършената аутопсия по тялото на М. А. няма установени следи от удари в гърба, за каквито удари твърди К. П., че е ударил М. А. 1 или 2 пъти в гърба. От момента на падането на М. А. на земята във видимо безпомощно състояние, за К. П., аз считам, че е била прекъсната неизбежната отбрана. Вещите лица в заключението на съдебнопсихиатричната експертиза дават заключение, че с оглед на ситуацията и с оглед на поведението на М. А., което е било очаквано за К. П., той не е бил в състояние на уплаха, смущение и най-вече на афект, и не е бил възпрепятстван да прецени, че М. А. вече не е заплаха за него. Въпреки това видимо безпомощно състояние на М. А., въпреки че М. А. не е бил в състояние да го напада и да го нарани, К. П. не си е тръгнал, макар че е имал тази възможност, а продължава да нанася удари с бар стола по главата и горната част на тялото на М. А., както със страничните краища, така и с долните краища на тези столове, като се съсредоточава в жизнено важните органи - главата и гърдите. След като нанася няколко удара в главата на М. А. и вижда, че М. А. вече нищо не може да му направи, К. П. се подготвя да избяга. Той отваря вратата на клуба в 22 ч. 33 минути и 40 секунди, което е видно от записите от камерите на свид. Аделина С.. Оглежда се, вижда, че навън няма никой, оставя вратата отворена и се връща в помещението. Тези действия се виждат, тъй като те се извършват на светъл фон, там има едно дърво. Ясно се вижда, когато светлия фон се нарушава от отварянето на вратата от излизането на човешка фигура. Това връщане в помещението, което ясно се проследява от тези записи, К. П. считам, че го е направил с цел да нанася удари и смятам, че е нанасял удари, за което е имал един интервал от 23 секунди. Нанасял е удари в главата и тялото на М. А.. В съдебно заседание на 17.01.2023 г. К. П. казва, че той е бръкнал в джоба на якето на М. А., който е лежал на земята, за да вземе ключа от вратата. А. се опитал да го удари и тогава К. П. отново го ударил още няколко пъти. С това твърдение, аз считам, че се прави опит да се продължи тезата за продължаващата неизбежна отбрана. Не смятам за вярно това твърдение, тъй като местоположението на тялото на М. А., на трупа му, и най-вече локвата кръв около главата му, доказват, че той не е мърдал и няма как да се опита да удари К. П.. След като излиза от помещението, връща се, нанася удари, К. П. отново излиза извън помещението. Проверява отново дали има някой навън, на площада, след което отново се връща продължава да нанася удари върху М. А.. Това отваряне вратата на този клуб, за мен доказва, че е прекъсната отново неизбежната отбрана. Повече К. П. не е бил в ситуация на неизбежна

отбрана и не е възможно да е бил в някаква ситуация на уплаха или смущение, защото той е виждал, че е победил М. А. и е могъл да избяга.

При второто връщане на К. П. в помещението, М. А. продължава да лежи в безпомощно състояние. Той по никакъв начин вече не е заплаха за К. П. и оттук нататък считам, че продължаването да бъде удрян М. А. е било с умисъл за убийство. След като нанася следващите удари по главата и тялото на М. А., К. П. излиза отново пред офиса, оглежда се, това се вижда от движението на човешка фигура на светлия фон, на светещите прозорци на този клуб. Вижда, че няма никой и отново се връща. Има интервал от 34 секунди, в които аз смятам, че той продължава да нанася удари, както с бар стола, така и с ръце, и крака по безпомощно лежащия М. А.. Едва тогава вече К. П. напуска помещението, излиза, затваря вратата и се отдалечава. Второто връщане на К. П. също доказва прекъсване на неизбежната отбрана и умисъл към убийството на М. А..

К. П., в съдебно заседание на 17.01.2023 г., описва един продължителен и непрекъснат побой между него и М. А., до смъртта на М. А.. К. П. твърди, че е получил множество удари по главата и по тялото си. Аз считам, че ако е имало такъв двубой между двамата, то не е имало време К. П. да нанесе тези удари, които са установени по М. А.. Подробно съм описал в обвинителния акт действията по отваряне вратата на помещението при прегледа на записите от камерата на свид. Аделина С. и затова няма да преповтарям тези свои изводи.

Считам, че след като К. П. е повалил М. А. на земята и е могъл да избяга, единствената причина да остане, да се връща в това помещение, е било да удря. И това е направено с цел умисъл за убийство. Тези действия на К. П. се потвърждават и от видео-техническата експертиза, допълнителната експертиза към нея, която описва и звукове от удари.

След като К. П. излиза от помещението и се връща в дома си, той изгаря дрехите си, облича се, измива се и започва да чака да го открият. Това не са дезорганизирани действия на уплашен човек. Това са едни организирани, осмислени действия с цел прикрийе на извършеното Д.и.е.

В 22.35 часа, след като К. П. вече си е тръгнал, свид. М., който е дал ключа за този клуб, започва да звъни по телефона и да го търси. Никой не отговаря и той отива в този клуб да види лично какво се случва и намира трупа на М. А.. Сигнализира. Пристига полиция. Тестват К. П. с техническо средство дрегер, който отчита наличие на алкохол 0.26 промила, в 02.30 ч. на 23.03.2021 г. На 23.03.2021 г. в 5 ч. сутринта е взета кръв от П.. Назначена е химическа експертиза, която дава заключение, че вече концентрацията на алкохол в кръвта е 0 промила.

Не е намерен бокс и при извършения оглед на местопроизшествието. Не е намерен бокс и при освидетелстването на К. П..

Както спомена защитника, при този извършен оглед на местопроизшествието, в помещението на голяма височина, близо до тавана са установени пръски кръв. Тези пръски

кръв биха могли да се получат от зацапването на стола с кръвта на М. А. и замахването на К. П. за удари с голяма сила върху М. А.. Назначена е тройна СМЕ за аутопсия трупа на А. и за изясняване механизма на нанасяне на ударите, като на вещите лица е предоставен и бар стола. Травматичните увреждания са подробно описани. Беше поискано и онагледяване на ударите чрез схема. Това са много жестоки удари, лицето му е било буквално отделено от черепа. Тези травматични увреждания, които аз няма да изброявам, са обусловили квалифициращия признак особена жестокост, за което е предявено обвинение. Вещите лица считат, че е налице пряка причинно-следствена връзка между тези травматични увреждания и настъпването на смъртта на М. А..

Вещите лица са се произнесли и за времето на настъпване на смъртта. То е около половин час, като М. А. е съзнавал, че умира, изпитвал е болки и страдания и тези обективни признаци са обусловили квалифициращия признак особено мъчителен начин за убийтия. Според вещите лица, след получаване на тежките травматични увреждания в областта на главата, А. е изпаднал в безсъзнателно състояние, но е възприемал случващото се, изпитвал е болка и страдание. Ударите, които са преброени по тялото на М. А. и е възможно да бъдат преброени, са били около 15-20 с твърди, тъпи предмети, реализирани предимно в главата и шията на пострадалия. Т.е. жизнено важните органи. Повечето травматични увреждания са причинени докато М. А. е бил в легнало положение, по гръб, след падането му на пода в помещението. Реално, част от травмите са нанесени на пострадалия след падането му по гръб на земята. Видно от фотоалбума, от дясната страна на лежащия по гръб М. А. е масата, на която са седяли. Откъм краката е било трудно да се удрия по главата и поради това възможното и най-вероятно място, където е стоял П., е било от лявата страна на А., странично, където го удрял със стола по главата.

Има установени травматични увреждания в областта на шията, счупен е гръкляна. Вещите лице са посочили, че тези травматични увреждания могат да бъдат получени чрез нарочно притискане на някой от краката на стола върху шията или стъпване с крак върху шията на М. А. и не могат да се получат от падане по лице или два удара със стол. Това трябва да бъдат съзнателни действия от страна на М. А. и то съзнаване затова, че той по този начин, в тези меки части на шията, ще причини неминуемо смъртта на М. А., ако там натиска с такава голяма сила.

При аутопсията на тялото на М. А. са установени наранявания на клепачите на двете очи, синьо-морави наранявания. Вещите лица казват, че тези наранявания не е възможно да бъдат причинени от удари със стол. Те могат да бъдат причинени с юмручни удари. Това доказва, че К. П. съзнателно, освен, че е целял да счупи гръкляна на М. А., да го задуши, той му е нанасял цЕ.сочено, бил е наведен над тялото му, силни удари в очите. Тук трябва да се прецени колко е бил способен М. А. и въобще бил ли е способен да отвърща на някакви удари, след като не е могъл дори и очите си да защити от нанасяне на такива увреждания.

От така установените травматични увреждания по главата и тялото на М. А., могат да бъдат направени следните изводи за умисъл на К. П.. М. А. е бил във видимо безпомощно състояние. Той е получавал тежки удари в главата си, в противен случай по някакъв начин

би се защитил. По ръцете на М. А. не са установени защитни травматични увреждания, което сочи, че той по никакъв начин не се е предпазвал от тежките удари, които му е нанасял К. П.. Положението на разкъсните рани по лицето на М. А. и техния голям брой сочи, че ударите са нанасяни от К. П. дЕ.сочено отгоре надолу, с краищата на краката на стола, като не е възможно това да бъде извършено при положение прав на М. А., тоест да бъде мушкан в лицето с краката на стола, без да може да се защити.

К. П. при цялата тежест на ударите е могъл да прецени, че нанася ударите много силно и то в жизнено важни органи и това, че тези удари са концентрирани само в главата на М. А. сочи на конкретния умисъл за убийство, докато М. А. лежи в безпомощно състояние и не може да се защити. Изслушахме заключението на СПЕ и предходната такава дават заключение, че К. П. не е бил в състояние на физиологичен афект, не е бил в състояние на уплаха или на смущение. Той е могъл да разбира фактите, които имат значение за делото. Могъл е да разбира свойството и значението на това, което извършва, на ударите, които нанася и е ръководил постъпките си, като е целял да нанася силни удари в жизнено важни органи на М. А., с цел да причини смъртта му.

Аз считам, че въз основа на изброените доказателства по делото това престъпление не е извършено от К. П. при неизбежна отбрана, защото, както казах, тя на няколко пъти е била прекъсвана и това е било възможно да бъде осъзнато от К. П.. Той за продължителен период от време въобще не е бил в положение да се отбранява. Той се е превърнал самия в нападател.

Афект няма, на първо място заради употребения алкохол. На следващо място, защото няма доказателства в действията на М. А., няма причини обективни, извън тези събития, които да мотивират М. А. да убива К. П. при условие, че К. П. за продължителен период е единствения приятел на М. А.. Ако такъв умисъл е имал М. А. е могъл да убие К. П. на много по-ранен етап и на друго място. Не е било нужно това да се прави пред свидетели, да се ангажира А. М. и т.н.

На следващо място, налице е несъпоставимост на видовете и степените на увреждания, които М. А. е причинил на К. П. и К. П. е причинил на М. А.. Видно от СМЕ К. П. е почувствал само болка и страдание, което по никакъв начин не може да го мотивира да си мисли, че М. А. смята да го убие. Не е намерено оръжие у М. А., нито на местопроизшествието, което да обуславя това, което твърди К. П., че той е удрял с бокс. К. П. е имал най-малко 2 пъти възможност да избяга, не го е направил. Могъл е да вика помощ, ако е бил заплашен да бъде убит, но нищо подобно той не е извършил.

Поради тези причини аз смятам, че е била прекъсната неизбежната отбрана след първите удари, които К. П. е получил. За продължителен период от време е прекъсната. Няма превишаване пределите на неизбежната отбрана. Има умисъл за убийство, затова защото К. П. е имал достатъчно време да осмисли своите действия и той е предприел умишлени действия за убийството на М. А.. Оттам считам, че липсват и съставомерните признаци на Д.ието по чл.118 от НК.

Няма основание и въз основа на доказателствата по делото да се счита, че К. П. е смятал, че може да претърпи нещо тежко, да е бил заплашен с нещо тежко за своята личност, тъй като няма такава ситуация, която да е възникнала и да е мотивирала М. А. да извърши нещо подобно срещу К. П..

Предвид изложените пред вас доказателства, аз считам, че с посоченото Д.и.е от обективна и субективна страна на 22.03.2021 г. в село Попович, подс. П., с особена жестокост и по особено мъчителен начин за убийтия, умишлено е умъртвил М. И. А., с което е извършено престъпление по чл.116, ал.1, т.6, пр.2 и пр.3, вр. чл.115 от НК

Не са налице основания за прекратяването на наказателното производство. Считам, че това престъпление е извършено умишлено, като подс. П. е предвиждал настъпването на последиците - смъртта на М. А., искал е настъпването на тази смърт, чрез нанасянето на силни удари в жизнено важните органи на М. А..

Ако Вие, уважаеми съдии и съдебни заседатели, считате, че казаното от мен кореспондира с доказателствата по делото, ще следва да признаете подсъдимия за виновен. Ако сторите това, ще следва да отчетете причините и условията за извършване на това престъпление. Причините считам, че са незачитане на човешкия живот. Смекчаващи вината обстоятелства считам, че не се установяват. Отегчаващи вината обстоятелства считам, че това е неоказването, неповикването на помощ от страна на К. П., който казва, че когато си е тръгнал М. е бил жив.

С оглед на специалната и на генералната превенция, считам, че справедливо наказание в случая би било между средния размер и максимума, предвиден за това престъпление, като наказанието бъде изтърпяно ефективно в затвор. Ако такава е вашата присъда, да бъде приспаднато задържането под стража и съответно домашния арест на К. П..

Съответно да бъдат възложени разноските по делото на подсъдимия.

В случай, че го признаете за виновен за това престъпление, моля да измените мярката му за неотклонение в „Задържане под стража“.

По отношение на гражданските иски, те са допустими и основателни, и за мен следва да бъдат уважени, като са налице доказателствата за това.

Моля за вашето решение в този смисъл.

АДВ. И.: Уважаеми г-н Председател, окръжни съдии и съдебни заседатели, аз слушах внимателно представителя на прокуратурата. Беше направен доста обширен анализ на доказателствата и на правната квалификация. Няма да преповтарям това.

За да признаете подсъдимия за виновен следва да се отговори на основните въпроси – кой, кога, какво и как. Кога и кой е ясно. По този въпрос не се спори. Какво е сторил също е ясно и как е сторено. Основните препирни между частното обвинение, държавното обвинение и защитата са във връзка с правната квалификация на Д.и.ето. Доказано е, че са имали определени отношения, ако мога да ги нарека приятелски, починалия и подсъдимия.

Това присъства в кориците на делото. Не мога да се съглася, че имал някакъв страх и подсъдимият бил приятел с починалия само и само да не му направи нещо, да не му е угоден. Това не мога да го приема. Доказано е, че са се черпили, виждали са се, срещали. Характеристичните данни на починалия също са били известни на подсъдимия. Той е знаел с каква личност дружи. Така че отношенията между двамата са абсолютно ясни и според мен не могат да бъдат оспорени.

Правилно прокуратурата засегна няколко въпроса, касаещи квалификацията, дали е имало неизбежна отбрана. За мен неизбежна отбрана няма. Това се вижда от действията на подсъдимия, огледа на местопроизшествието, видео наблюдение от камерите, звука, който беше възпроизведен и т.н. Неговите обективни действия в никакъв случай не могат да говорят на неизбежна отбрана. Напротив. Той е имал активните действия по нанасяне на тези удари. СМЕ е категорична за какъв период от време е настъпила смъртта. Това припокрива критериите за особена жестокост, особено мъчителен начин за жертвата, който е починал в рамките на около половин час.

Не мога да се съглася, че има превишаване на неизбежната отбрана, отново на база действията на подсъдимия и на починалия. За да има превишаване на неизбежната отбрана все пак трябва да има определени предпоставки и нюанси. Категорично това се оспорва от СМЕ, огледните протоколи и останалите доказателства, касаещи основно действията на подсъдимия.

Вярно е, че обвиняемият, респ. подсъдимото лице, може да говори каквото си поиска. Него не го грози опасността, която касае свидетелите. Вижда се, че той се ползва от това свое право от първия момент на задържането, с първите обяснения, с първия защитник, и всеки следващ негов разпит надгражда наличните доказателства. Опити за превишаване на неизбежната отбрана, опити за псувни, ругатни, провокация. Това засегна и прокуратурата. Естествено, че би било добре и угодно на подсъдимия да има провокатор отсреща, да го е псувал, обиждал, викал, заплашвал, тъй като това вече е нюанс за съвсем друга правна квалификация. Но това е голословно. Ползвайки се от това свое право, то се вижда при всеки един разпит и обяснения. В съдебната зала заяви как го е бил на определени точки, места, едва ли не с някаква ловкост и умения, които сме гледали по филмите. Това не е така. Няма такива медицински данни подсъдимият да е понесъл такива удари и някаква жестокост и агресия към него. Казвам това във връзка с оборването на всички тия правни квалификации, които биха „обслужили“ интересите на подсъдимия, различна правна квалификация от чл. 116. Разбира се, негово право е, гарантирани са му правата по НПК. Пак казвам, той може да говори и претендира каквото си поиска, обаче доказателствата по делото говорят за точно тази правна квалификация, която отстояваше прокуратурата и е прерогатив на прокуратурата. Всичко, което изложи представителят на прокуратурата, е вярно. Анализа на доказателствата е правилен. Алтернативите, които се мъчат да прокарат подсъдимия и защитата му, нямат място в настоящия процес и не се подкрепят от нито едно доказателство. Доказателствата, които са събрани, са годни и правилно прокуратурата отбеляза, че голяма част от казаното в залата от подсъдимия, да не кажа всичко, не

кореспондира с доказателствения материал. Това са версии, които обслужват единствено и само него, за смекчаване положението на правната квалификация. Това се цели. Не се отрича, че той го е направил. Факт е, направил го е. Тук се цели „бягство“, ако мога така да се изразя, от настоящата квалификация, която е защитена от прокуратурата. Така че това, което изложи пред вас подсъдимия в съдебната зала, то беше наизуствено и той се помъчи да възпроизведе точно определени неща, но не успя в голяма степен да направи това. Да го повтори тук пред вас, да ви убеждава, че той бил бит, той бил заплашван. Той е живял в страх, едва ли не, в това село, а пък те се напивали ден през ден, заедно са правили събирания. Това е чисто и просто голословно.

Няма афект. Всички знаем, когато има употреба на алкохол, веднага моментално се изключва афекта. Подсъдимият сам се поставя в такова положение, да не може да се справя с конкретната ситуация.

Така че правната квалификация е тази, която е възведена от прокуратурата и аз считам, че доказателствата по делото я подкрепят в цялост.

Затова Ви моля да го признаете за виновен по така възведеното обвинение и да му наложите наказание. Параметрите, които прокуратурата посочи, са резонни.

Моля да уважите гражданските иски в цялост.

АДВ.М.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми окръжни съдии, уважаеми съдебни заседатели, подс. К. П. е предаден на съд за това, че на 22.03.2021 г. в село Попович, общ. Бяла, обл. Варна, умишлено умъртвил М. А., с особена жестокост и по особено мъчителен начин - престъпление по чл.116, ал.1, т.6, пр.2 и пр.3, вр. чл.115 от НК

Разпитан по време на ДП К. П. е заявил, че разбира обвинението. При разпита от 23.03.2021 г. заявява – „Вземам стола и го завършвам само с един удар. И дотам беше Мечо.“ В обяснение от 31.03.2021 г. подсъдимият заявява- „Удрям го със стола 2 пъти и той пада на земята. Падна на лице, обаче после се обърна, като го ударих втори път.“ Обяснения на подсъдимия от 22.10.2021 г., заявява - „В този момент аз го ударих със стола някъде в кръста и оттам всичко стана много бързо. Мисля че го ударих още два пъти. Когато го ударих по кръста той падна, направи се на припаднал. Държа стола с едната ръка, а с другата взех да го бъркам да търся ключ. Таман взимам ключа и той се завърта и иска да ме удри с бокса. ... Със страх да не ме убие го ударих май със стола“. Видно от обясненията на подсъдимия в хода на ДП се признава факта, че обвиняемият нанесъл ударите върху пострадалия с въпросния бар стол на датата и по времето, и на мястото, когато е настъпила смъртта на М. А..

В противоречие със събраните доказателства са всякакви свързани, както в хода на ДП, така и в съдебното производство твърдения от подсъдимия и защитата му за чувство на страх и някакъв неприязън от страна на К. П. към жертвата. Считам за неправилно възприета и изнесената днес констатация на вещите лица за разглеждане изобщо някаква хипотеза, при която К. П. е изпитвал някакъв страх от жертвата. Това е възприето само и единствено от негови обяснения, които ясно е, че са в такава насока, с цел осуествяване и намаляване на

наказание евентуално за К. П..

От всички гласни доказателства в хода на досъдебното и съдебно производство се установи категорично, че двамата са били не просто познати, а приятели. Били са заедно по кафета и заведения в с. Попович. Ходели са си взаимно на гости в своите домове, работили са заедно. Т.е. няма данни за това, че заедно само са пили някакви количества алкохол. Има данни за това, от множеството гласни доказателства се установява, че същите са били заедно на много и различни места, включително по домовете си и са работили заедно.

Считам, че е всеизвестен и ненуждаещ се от доказване факта, че ако подсъдимият в действителност не е харесвал компанията на М. А. и се е страхувал от него, е щял да прави опити да осуетява своето присъствие в компанията на жертвата, най-малко е нямало да ходи на гости в тях или да го кани в дома си.

От показанията на подсъдимия е видно, че на 22.03.2021 г. през целия период преди, по време и след настъпване на смъртта на М. А., е бил заедно с него, както и че му е нанесъл силни удари с въпросния бар стол, след което е избягал и изгорил окървавените си дрехи.

Видно от приетата по делото видеотехническа и лицево-идентификационна експертиза, от допълнително изготвеното заключение на същата, от записи на охранителни видеокамери е, че не се установява в помещението, където е осъществено Д.ието, да се е намирало друго лице по времето, когато е настъпила смъртта на М. А., освен подсъдимия. Пряко от обясненията на подсъдимия, от свидетелските показания на свид. И. А., М. П., Н. С. и косвено от обясненията на останалите свидетели се установява, че на датата и по времето, когато е осъществено престъпното Д.ие, в офис или клуб в центъра на с. Попович, са се намирали само подсъдимия и пострадалия. Тези обяснения и свидетелски показания се подкрепят категорично и от видеотехническата и лицево-идентификационна експертиза. Смъртта на М. А. е настъпила в рамките на минути, до половин час, според СМЕ, като според подсъдимия, около 21.30 часа е станала белята, видно от разпита на 23.03.2021 г., където е заявил това. В обясненията на подсъдимия, дадени в съдебно заседание от 17.01.2023 г. обяснява, че леко започнало да се затъмнява, когато децата са били при тях в клуба и когато М. А. е бил все още жив.

Видно от изготвената комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза се установява, че освидетелстваният К. П. няма болестни отклонения, които да покриват параметри на умствена изостаналост или продължително краткотрайно разстройство на съзнанието. В състояние е да разбира свойството и значението на постъпките си, да ръководи действията си. Не се е намирал в състояние на физиологичен афект. Можел е правилно и точно да възприема и запамятава факти и обстоятелства и да ги възпроизвежда. Лицата, намиращи се в състояние на обикновено алкохолно оп.и.е са добре ориентирани за обикалящата ги среда, запазват връзка с действителността и действат ц.Е.сочено във връзка с външен повод. У тях се запазва способността да долавят особеностите на ситуацията и промените, настъпващи в нея. Установено е, че освидетелстваният се стреми по елементарен начин да създаде благоприятна представа за себе си, за човек, който има много положителни качества. Установено е, че към момента на извършване на Д.ието К. П. не е бил в състояние

на уплаха и смущение, които да са ограничили възможността му правилно да прецени обстановката.

Считаме, че е доказано Д.ието по чл.115 от НК, тъй като активните действия на подсъдимия са били насочени към умъртвяване на пострадалия и обективно са довели до смъртта му. Касае се за много на брой нанесени удари от подсъдимия П. на пострадалия А. и то в жизнено важни области на тялото му. От субективна страна посегателството е реализирано от дееца с пряко насочен умисъл, като форма на вината, обусловен от съзнанието от страна на подсъдимия на обществено опасния му характер, предвиждал е неговите обществено опасни последици, искал е те да настъпят. Съдържанието на умисъла се обуславя от броя нанесени удари, тяхната сила и от уязвимостта на органите, върху които е насочено посегателството.

По отношение на разглежданата хипотеза за неизбежната отбрана считам, че в настоящия случай изобщо не са налице данни за такава. Лекото нараняване, получено от К. П. от вътрешната страна на бузата, далеч не сочи за някаква съществена неизбежна отбрана. Същото може да е получено вследствие на прехапване, може да е получено и след извършване на Д.ието. Няма никакви данни, които да го свързват с нанесен удар от страна на не кой да е друг, а именно М. А..

Пострадалият е изпитвал продължително време силни и мъчителни болки, чувство на задушаване и недостиг на въздух. Самото Д.ие е извършено от подсъдимия с особена жестокост, изключителна ярост и ожесточеност от негова страна, като се вземат предвид броя на нанесените удари, причинените тежки травми, множеството счупвания на черепа на пострадалия, като счупване на базата и на покрива на черепа, многофрагментно счупване на лицеви кости на черепа, многофрагментно счупване на горна и долна челюст, изБИ.е на зъби, многофрагментно счупване на горна челюст с линия на счупване преминаваща през двете очници и на основата на носа с пълно отделяне на лицевия от мозъчния череп, счупване на скулови кости на черепа, счупване на носни кости, контузия на мозък, кръвоизливи под меките мозъчни обвивки, кръвонасядания по меки черепни обвивки. Концентрация на удари е имало и в областта на врата, където е установено счупване на щитовидния хрущял и на лявото рогче на подезичната кост, кръвонасядания по меки тъкани и мускулатура на шията. Установен е оток на мозък, на белите дробове, кръвонасядания и ожулвания в областта на лице, шия и гръден кош. Видно от снимковия материал и СМЕ пострадалият е бил силно обезобразен. Касае се за множество отделни механични въздействия, някои от които със значителна сила, и все насочени към жизнено важни части. Концентрирани са в областта на лице, шия, гърди.

Считам, че от събраните по делото доказателства не остава съмнение относно авторството на престъплението, механизма на извършване на престъплението, причините за настъпване на смъртта на пострадалия, поради което считам, че същото е съставомерно по чл.116, ал. 1, т. 6, пр. 2 и пр.3, вр. чл.115 от НК. Уврежданията са причинили и биологичната смърт на пострадалия. Д.ието е довършено, тъй като е налице достатъчна по интензитет изпълнителна дейност, която обективно и закономерно е довела до смъртта на

жертвата.

Подс. К. П. е пълнолетен, вменяем, без болестни отклонения. По отношение на това, че в хода на производството се правеше опит да се очерни образа на жертвата, като се придаде някакъв зъл и страшен вид на същия, считам същото за голословно и недоказано, с цел по някакъв начин да се смекчи вината на подсъдимия. М. А. 1 седмица след смъртта си е щял да навърши 40 години. Бил е здрав мъж, в работоспособна възраст. Имал е семейство, 3 деца. Грижил се е за тях. Дори и в очите на някой да не бъде харесван и ценен като човек и приятел, това далеч не омаловажа извършеното жестоко престъпление и отнемането на човешки живот. В случая подсъдимият е осъзнавал, че от неговите действия може да настъпи престъпния резултат – смъртта. Той го е желал. Умисълът считам че пряк. Причините за извършване на престъплението се свеждат до незачитане на чуждия човешки живот, подценяване на правно защитени интереси на човешката личност, ниско правно съзнание.

В случая няма данни и не са налице нито многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства. Отегчаващи отговорността обстоятелства са тежкия престъпен резултат – смъртта, причинена с особена жестокост, а именно отделните многобройни механични въздействия със значителна сила и концентрация в областта на лицето, шията и гърдите. Отегчаващи отговорността обстоятелства са липсата на разкаяние за отнетия живот и процесуалното поведение на подсъдимия, целящо да затрудни разкриването на обективната истина и изопачаване на факти, внасяне на неверни твърдения в хода на наказателното производство. След Д.ието подсъдимият се е укрил и опитал да унищожи улики. Бил е установен и задържан след оперативно издирвателни мероприятия.

В тази връзка считаме, че на подс. К. П. следва да се наложи справедливо наказание, определено към максимума за повдигнатото такова, при превес на отегчаващи отговорността обстоятелства, с което считаме, че ще се постигнат целите на генералната и лична превенция.

По отношение на предявените граждански иски от Б. Р. и Н. Ю., считаме, че се установява, че между починалия и неговата майка и сестра е имало силни близки отношения. Те са живеели заедно в едно домакинство. При тези семейни отношения близките на починалия са преживели морални болки и страдания от настъпването на смъртта му. Тази смърт безспорно е отражение върху душевния мир на всеки един от тях, прекъснала е тяхната връзка и отношения, със съответно сина си и брат си. Майката на М. А. е в пенсионна възраст. Имала е дългогодишни много близки отношения със сина си. Живеели са в едни дом. Отраснал е и живял в дома на майка си. Имали са изградени отношения на уважение, взаимна обич и взаимопомощ. Н. е обичала безкрайно много сина си. Двамата са имали силна, постоянна и стабилна връзка родител – дете. Той и е помагал както в домакинството, така и финансово. Чувствала е сигурност за старините си в негово присъствие. Имала му е доверие и е разчитала на помощта му.

По отношение на сестра си М. А. също е живял заедно с нея в едно домакинство. Безспорно двамата също са имали дългогодишни близки отношения на уважение, доверие и

взаимопомощ. Б. е разчитала на брат си за помощ при упражняване на грижи и контрол над детето, когато е работила в чужбина. Били са близки освен по кръвна връзка и в емоционален план.

Поради което моля да уважите и гражданските искове, така както са предявени.

АДВ.В.: Уважаеми окръжни съдии, уважаеми съдебни заседатели, уважаеми г-н прокурор, поддържам казаното преди мен, не искам да влизам в обстоятелствата, които вече бяха категорично представени пред вас.

Като частен обвинител и граждански ищец, от името на моята доверителка С. Ю. М., като законен представител на Т. М. И., К. М. И. и Г. М. И., поддържам предявения гражданския иск в размер на 150 000 лв., ведно със законната лихва, считано датата на извършване на Д.ието срещу подс. К. Х. П., за причинените неимуществени вреди на пострадалата Т. М., К. М. и Г. М., чрез тяхната майка и законен представител С. Ю. М., които да им бъдат заплатени от подсъдимия.

Считам, че авторството на Д.ието бе доказано по категоричен начин, както от уважаемия прокурор, така и от свидетелските показания на всички, които бяха дадени до този момент.

На подс. К. Х. П. са повдигнати обвинения, за това, че на 22.03.2021 г. в село Попович, общ. Бяла, обл.Варна, с особена жестокост, по особено мъчителен начин за убийтия, умишлено умъртвил М. И. А., ЕГН ***** - престъпление по чл.116, ал.1, т.6, пр.2 и пр.3, вр. чл.115 от НК. Д.ието е извършено умишлено. Подсъдимият П. е предвиждал настъпването на обществено опасните последици и е желал тяхното настъпване чрез нанасянето на удари в жизнено важни органи.

Искам да се спра малко по-обстойно на следното. На 17.01.2023 г. в протокол № 25 е отбелязано, че д-р Б. и Р. Г., вещи лица, поддържат заключението, че обв. П. не страда от психическо разстройство. Няма данни за зависимост от алкохол и ПАВ. Тоест, към момента на извършване на Д.ието е бил в състояние на обикновено алкохолно оп.и.е и е могъл да разбира свойството и значението на постъпките си и да ги ръководи. В резултат на комплексната експертиза е дадено заключението, че към момента на извършване на Д.ието не е бил в съдебно-психиатричното понятие физиологичен афект и отговарящо на юридическото понятие силно раздразнение. Д-р Б., посочва, че има физиологическият афект има 3 фази, които са изследвани въз основа на цялото дело. Първата фаза е, че трябва да има негативни емоции, фрустрация и няма нещо засягащо го лично. Втората фаза - стеснение на съзнанието и няма вегетативна симптоматиката и третата фаза няма вегетативна симптоматиката на изтощение. Всичко това е на база на интервюто на психологическото изследване, изложено със фактология, описано по делото.

В.л. Г. посочи, че инстинкта за самосъхранение представлява страх, който е една емоция и инстинкта за самосъхранение се отключва в стресовите ситуации в зависимост от субективното възприемане на индивида, в дадената ситуация като стресова, застрашаваща

живота му. Това, което в момента посочихме, че в подс. П. не съществува в този вид, в който е дадено към заключението на вещите лица. Д-р Б. посочи, че физиологическият афект - да ти падне пЕ.та, да имаш стеснение на съзнанието и да нямаш ясен спомен, да имаш сърцебиене, такива, както посочихме в момента г-н П. няма. Именно затова считаме, че подсъдимият е извършил това престъпление с ясно съзнание и е предвидил последиците.

На второ място, вещото лице д-р Д. поддържа заключението в двете експертизи. В първата подсъдимият е бил изследван с дрегер в 02.30 ч. и е показвал 0.26 промила, което показва, че подс. П. не е употребил алкохол. В следваща експертиза е установил, че починалият М. А. е бил със средна степен на алкохолно повлияване.

Вещото лице д-р Д. обясни в съдебна зала с коя част на стола е ударен починалия от подсъдимия и категорично заяви, че металните крака на стола са били изкривени, което говори, че е и двата са участвали в нанасянето на удара. Те могат да се изкривят само, ако са използвани за удари в главата на починалия, като е категорично доказана травмата и уврежданията, нанесени на починалия, които са не по-малко от 18 различни удара. Смъртта е настъпила не само от механичната асфикция, но и от тежката травма, нанесена в областта на лицето, многофрагментно счупване на костите на лицевия черепи, изби.ето на множество зъби, попадането на кръв в трахеята, в бронхите попадане на зъби, включително и е евакуиран зъб по време на аутопсията. Включително допълнителните травми в областта на шията, със счупване на подезичната кост, които са причинили смъртта на починалия.

В тази посока са показанията на свид. С., Ч. и С.. В показанията си подс. П. не отрича, че е нанесъл тези удари и е причинил смъртта по особено жесток начин на М. А., което по категоричен начин се доказва авторството на Д.ието по отношение на моя клиент.

От името на моята доверителка С. Ю. М., като законен представител на Т. М., К. М. и Г. М., поддържам изцяло обвинението, заедно с прокурора, както и това, което колегите казаха.

Поддържам и гражданския иск, който беше внесен в началото и който моля да бъде уважен изцяло.

Моля да ни присъдите сторените деловодни разноски и адвокатското възнаграждение. Благодаря за вниманието.

АДВ.Б.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдии и съдебни заседатели, аз, както знаете, никога не чета написаното предварително от мен. Днес приключваме едно дело. Става дума за едно битово убийство, станало преди вече повече от година и половина в едно Варненско село и на пръв поглед би следвало да няма кой знае какви драми относно както фактологията, така и правната квалификация на станалото на тази дата. За съжаление обаче нашият случай не е такъв. Този случай дава тема за размисъл и за коментар, и то доста задълбочен, както по отношение на фактологията, тъй като това, което защитата счита че се случило на тази дата в това заведение в с. Попович, до голяма степен не отговаря на това, което е отразено като фактология в обвинителния акт. На базата на това разминаване според нас идва и погрешната квалификация, която прокуратурата е дала на Д.ието, което всъщност

е осъществено, а именно, че на тази дата, вследствие на конфликт между двамата - пострадал и подсъдим, М. А. е починал.

Ще започна моята пледоария от това да видим които са персонажите в този случай. От една страна е подсъдимият, за който в кориците на делото и това, което чухме в съдебно заседание от всички свидетели е, че той е един човек, който, макар и неграмотен, отбелязвам това по какъв начин дава обяснения, но вече, вие, изслушвайки го, имате представа за него, имате представа до каква степен е неговият интелект, който се ползва с добро име в селото, работи и сам отглежда трите си деца.

Неосъждан, с никакви противообществени прояви до този момент. Като всяко малко населено място, за съжаление, мъжете си пийват бира, но в никакъв случай той не е нито алкохолик, нито е давал повод да бъде агресивен, вследствие на употребата на такъв алкохол. Напротив, той е кротък, това го има в психиатричните експертизи и се поддава на чуждо влияние, с оглед на това, че по една или друга причина починалият, аз не казвам пострадал, М. А., е бил точно обратната противоположност на подсъдимия К. П.. Не само че пие по много, но той е известен в населеното място, че е агресивен. Често вдига скандали, често посяга на съселяни свои, раздава т.н. „юмручно правосъдие“ и в цялото село всъщност се страхуват от него. И това се потвърждава от обясненията на всички свидетели, които са разпитани по делото, включително и на тия негови близки, роднини, които поизмениха част от обясненията, които са дали на досъдебното производство, защото има граждански иски. Както каза колежката прекрасен човек, с много морални качества. Но данните, които дадоха болшинството и тези, които си промениха показанията на ДП, са, че това е един лош човек. В истинския смисъл на думата лош. Именно това, че този човек е лош и агресивен, и когато пие става невъздържан, раздава правосъдие, бие и т.н., всъщност е причината, защото за едно Д.ие противоправно трябва да има мотив. Аз не го чух това от колегите, най-малко от прокурора, както каза един от частните обвинители, той се позоваваше на свидетели, но и свидетелстваше донякъде за неща, които му се искаше да ги има в кориците на делото, но всъщност ги няма и то най-вече това какво е станало във въпросната пивница. Защото това какво е станало там има доказателства само относно това, което е отразено в необходимите протоколи за оглед, обясненията на подсъдимия и т.н. Мотивът, причината за това, което се е случило на тази дата, е именно в този лош характер, в тази агресивност, в това желание на М. А. да раздава правосъдие и да счита, че той е правият по отношение на това което той смята, че трябва да раздаде. Твърденията, че бил добър човек, че работил, че се грижил за жена си, за децата си, са опровергани в кориците на делото, от това, което чухме от всички свидетели и от това, което имаме като писмени доказателства, една част от които приехме днес.

Правя този паралел между двамата, защото тук е много важно вие да прецените, когато се оттегляте на вашето съвещание, кой е първопричината, за да се стигне до това дело тук. Аз мисля, че извода може да бъде еднозначен, а именно, че за да го няма М. А. днес е виновен М. А. и никой друг. Защото, ако неговото поведение не беше такова, то първо моят подзащитен щеше да продължава да работи, да си гледа трите деца, а и той щеше да

продължава да си пие най-вероятно, да тормози съселяните си, но щеше да бъде жив.

И понеже говоря за причината, за това, което се е случило на тази дата в с. Попович, трябва да кажем, че всъщност в кориците на делото причината е ясна. Тя се състои в това, че ден-два преди събитието въпросният М. А. за пореден път раздава своето „юмручно право“ на съпруга на С. Ч.. Той се оплаква на жена си, тя пък среща подсъдимия и го пита – „Ти ли би мъжа ми? Кой би мъжа ми.“ И подсъдимият ѝ разказва какво се е случило, как починалият М. А. го е шамарил, раздавал е правосъдие, наричал го циганин и т.н. Тя, от своя страна, среща въпросния М. и му търси сметка – „Ти защо биеш мъжа ми. Не се занимавай с него, остави го.“ Това е всъщност причината, М., и той разбира от нея кой е истинският причинител на телесните повреди на нейния мъж, той също е разпитан. Всъщност той се чувства засегнат от това, че подсъдимият е казал на жената на Ч. кой е причината, кой го е бил и т.н., и тя ходи и му дири сметка в селото. А той счита, че е недосегаем и че няма основание някой да му търси сметка какво прави той с този и онзи. В тая връзка бяха разпитани и Д. С. и В. Ч., които обясняват, че това е практика при него да бие и да раздава правосъдие. Оттук и извода, който чухме днес и от съдебно-психиатричната експертиза, че този човек всява страх в своите съселяни, затова, че ако те му се опълчат по една или друга причина, той не ги бави въобще. Той веднага на място раздава, особено пък ако е пил, примерно 5 бири, за да има 2,38, както каза представителят на обвинението, алкохол в кръвта, той става неконтролируем. За да „накаже“ подсъдимия, затуй че е издал, че той е издевателствал върху Ч., той решава да измисли, че има рожден ден, което не е вярно. Това, дето го обясняваха, не е на досъдебното производство, уважаеми г-н прокурор, а го обясниха неговите роднини тук, като търсиха причината защо е излъгал, че има рожден ден, за да може да вкара подсъдимия в тази кръчма, който си е бил вкъщи. Той си е бил вкъщи, при децата. Той не е бил навънка, не е бил в кръчмата да се засичат там и да пият „приятелски“, защото това не е истинско приятелство. Това е приятелство в смисъл, че М. А. издевателства над него и когато решава го вика, за да не е сам, като си пие бирата. Това им е приятелството. Това не е истинско приятелство. Този страх всъщност принуждава подс. К. П. да се съгласи и да излезе с него. Той казва - Аз имам рожден ден, ще почерпя. Ангажирал съм въпросния клуб, кафене, заведение. Същата версия по отношение на рождения ден той разправя и на останалите, включително и на близките момчета, които са идвали там, за да се опитат да ползват и те този клуб. Т.е. това, което е решил М. А., да се саморазправи с К. П. затуй, че го е издал на жената на Ч., е предварително премислено уважаеми съдии. Предварително е подготвено. На рожден ден се канят близки и познати. Той обаче не го прави така. Той прави друго, казва - „Момчета, махайте се оттук. Аз искам да бъда само с него.“ Защо, е въпроса, на който трябва ние да си отговорим всички, преди да вземете вашето решение. Защо иска да са само двамата, защо не иска да има свидетели. Тогава днес щеше да ни бъде много лесно. Ако тези момчета бяха останали на пиршеството днес щяхме да знаем точно кой кого е псувал, кой на кого е казвал – Ще видиш какво ще те направя, аз ще те ликвидирам днеска и т.н. Но той ги гони. Има ли спор относно този факт, няма. Не само ги гони, той заключва вратата. Т.е. страха, който е насаден във всички съселяни, респективно в К. П., се усилва от обстоятелството, че всъщност той го затваря в едно

помещение, кара го да танцува, кара го да пие бира и едва ли не да му играе кючек, защото той е Мечо. И тук нека да направим съпоставка на двамата. Този човек е едър, голям, силен, каза и уважаваната колежка М.. Разликата във физическите възможности на двамата всъщност е един компонент на страха, който К. П. има от него. Той не смее да му противоречи. Той се съгласява с него само и само да не яде бой. Това е нещото, което се е насадило в главата във времето. Пак казвам вещите лица на база на анализа, който са направили, днес го казаха ясно и категорично – страх, наследен във времето. Той на е инцидентен страх. Нека да направим една разлика. Аз не говоря за този физиологичен афект, той беше засегнат от представителя на държавното обвинение. Физиологичният афект, аз съм съгласен, че няма такъв, има тогава, когато говорим за това, че лицето е наказателно неотговорно. В нашия случай говорим за нещо различно. В нашия случай говорим затова, че вследствие на този страх, на това напрежение, което има в него, на ударите, които е получил, защото се бил прехапал, това са интерпретации, които бях много учуден като чух, а те са ясни признаци от удари в устата, типични от нанасяне на удари в областта на лицето. Ние говорим затова какво е било психичното състояние на К. П., затворен в този клуб нея вечер. С поведението, защото няма, пак казвам, може много да ни се иска и на представителя на обвинението да има някой друг, и на мен ми се иска да имаше свидетел, но това, какво е станало там ние можем да черпим само и единствено от обясненията на подс. К. П.. Да, те са дадени няколко пъти. И понеже на единия разпит съм присъствал лично, знам колко беше трудно да направи някаква хронология на това, което се е случило, с разследващата полицайка, която водеше това ДП. Защо ви говоря това, когато уважаемия съд също положи много усилия, за да можем и ние в съдебно заседание да изчистим тези въпроси, свързани с това какво се е случило там. И няма никакви други данни в делото, всичко останало са предположения и понеже няма как адвокат или прокурор да свидетелстваме по делото, няма как прокурорът да каже - може би е тъй, може би е иначе, може би е влязъл, може би ударил. Няма такива данни и не може да има, и такова нещо не може бъде прието от никой съдебен състав.

Връщам се към това, че М. А. подготвя тази саморазправа. Как щеше да завърши тях, никой не може да каже. Ами, ако той беше успял да удари със стола, а не да го изтърве, както обяснява подсъдимия и го беше убил – какво щеше да стане? Днес щеше да бъде М. тук с присъда, доживотен затвор с право на замяна. Само че той се е предпазил. И в този момент, на базата на натрупания страх, той е предприел действия по своята самозащита. И то, защото вече е каран да танцува, защото е бутан, ръган в ребрата, защото е обиждан, защото има около час и половина-два откакто той го води на мнимия рожден ден, той издевателства върху него. И подсъдимият, съвсем чистосърдечно, за разлика от много други, той няма достатъчно капацитет да прави такива лъжливи схеми и обяснения, и да му обясняваме какво е неизбежна отбрана, раздразнение, умисъл и т.н., той не може да разбере тези неща. Затова аз му вярвам на това, което той говори и апелирам и вие да повярвате на това, което той чистосърдечно обяснява пред вас и го е обяснил още самата вечер. Тук съм си отбелязал, че полицаите, които отиват не заради оперативно издирвателни мероприятия, а

просто защото разбират с кого е бил, отиват вкъщи и той си е вкъщи. Той не е бягал, не се е крил. Още тогава той обяснява и на тримата полицаи една и съща фактология, макар с тоя ограничен умствен капацитет, който има, защото е неграмотен. Няма разминаване в неговите обяснения, които да водят до това, че той преосмисля, че едва ли не нагласява и т.н. Той пред вас беше разпитан и от съда и от страните, и отговаряше на всеки един въпрос емоционално тъй, както той го виждаше.

Тук стигаме до въпросния инцидент. В един момент, не само че го тормози, не само че издевателства, не само че го обижда, починалият А. решава да раздава и той вече му казва – „Аз ще те завършвам тук.“ Това какво е – ще те завършвам, значи ще те свършвам, заключил съм вратата, извикал съм те тук, изгонил съм всички, няма свидетели, аз ще се саморазправам с тебе, защото ти каза на С. Ч., че аз съм бил мъжа й. Това е неговата идея, защото пак казвам има подготовка - търсене на ключ, на заведение, викането от дома и т.н. Неща, които са ясни и не искам да ги преповтарям, защото уважаеми съд помни. И тук възниква драмата между двамата – кой-кого. В страха, в болката, в унижението, в ситуацията, че може да бъде убит, К. П. първо го удря, той пада на земята. И К. казва - наведох се да си взема ключовете, за да отключа вратата. Той обаче в тоя момент, очевидно, че е бил замаян, се вижда и той се страхува, че ако този едър мъж стане наново, вече ще го приключи окончателно. И тогава следват няколко удара. Да, в заключението вещите лица пишат, че травматичните увреждания са около 50, но те са на едно и също място. Но ще видите, че с този стол, който има няколко части и вещото лице го потвърди в съд. заседание, всъщност няколко удара с този стол са достатъчни, за да може да се получат тези травматични увреждания, които са главно в областта на главата. Едно от тях, да, със счупените зъби, както каза прокурорът, това са удари, защото има няколко удрящи повърхности. В момента, в който той счита, че не е опасен за него, взема ключовете и заминава, с това инцидента приключва.

Бил ли е жив е следващият момент, който е важен за това дело. Да, защото той не е починал веднага. Твърдението на прокурора, че той се е връщал, че го удрял пак и т.н. определено не отговаря на истината. Няма как да стане, защото той веднага след като е вземал ключовете, отключва вратата, даже вратата остава отворена и се прибира в дома си. Това е фактологията по делото, и той е бил жив. Всъщност смъртта настъпва не от тези средни телесни увреди, защото те по характер всички са средни телесни повреди, които са причинени на А., а той почива от това, че се задавя от кръвта. Това е причината за смъртта и той почива очевидно по-късно. За това и приемат, понеже се е задавил, че е било мъчително и е вдишвал кръв от счупените зъби и устата, която очевидно е била наранена и са паднали зъбите от нея. Това е целият казус, като фактология. Всичко останало е в сферата на предположенията. Пак казвам, като тръгнем от причината, за да стигнем до следствието, можем да бъдем категорични, ние като защита, че причината да се стигне до това дело е именно починалият М. А., с неговите действия, с неговото желание да се издевателства, да се саморазправа. Сега ние може да гадаем дали щеше да го убие или няма да го убие, но действията му са били такива – посегането със стола, изтървяването на стола, който после

подсъдимият взема, за да го удари и той да падне. Тук смятам, че няма разминаване както по отношение на огледния протокол, така и по отношение на СМЕ, така и по отношение на аутопсията и т.н.

На базата на тази фактология пред Вас, уважаеми съдии, е тежката дилема да решите правния казус. Тоест, дали това е умишлено убийство, първо. Има ли умисъл и ако има какъв е той, ако въобще има умисъл за убийство и ако няма умисъл за убийство каква би била квалификацията. Вторият въпрос, който има значение за правната квалификация, това е какво е било психичното състояние и каква е била целта на подсъдимия, нанасяйки тези удари на починалия М. А.. Моето виждане, на базата на това, което съм прочел в това дело, а аз твърдя, че го познавам добре, е, че първо няма умисъл, защото умисъла за убийство трябва само да бъде пряк. Няма умисъл за убийство, защото в момента, в който той е предотвратил възможността едрия, побойника, убиеца М. А. да стане и да го довърши, даже в едни от обясненията си той казва - „Аз се прибрах вкъщи и като дойдоха полицаите помислих, че М. идва да ме довърши“ – има го в неговите обяснения, които са дадени на 22.10.2021 г. Той очаква да дойде М., което значи, че в него няма съзнанието, че той го е приключил, както се опитаха да ви убедят уважаемите колеги от прокуратурата и от частното обвинение. Т.е. той няма умисъла да го умъртви, а е имал умисъла само да преустанови неговите нападателни действия. И твърдението, че имало прекъсване на защитните действия от страна на подсъдимия, както се опита да ви ги представи представителя на обвинението, е невярно. Той ви обяснява – „След като той падна на земята и аз отидох да си взема ключовете, той се размърда и мен ме достраша, че той ще стане и ще започне наново.“ Пак казвам, съпоставете телосложението, ръста, килограмите на подсъдимия с тези, които имаме като данни от протокола за аутопсия. Този човек е приблизително два пъти по-едър. Наред с всички останали неща действително всява респект и страх в него.

Ако приемем, че такъв е умисъла, то имаме при всички положения първи вариант, който аз предлагам на уважаемия съд, че имаме пределите на неизбежната отбрана. Да, тук мога да се съглася донякъде с това, че ударите, под страха, че той може да стане и да го довърши, са били повече от необходимите, за да предотврати неговото ставане и поредната саморазправа с подсъдимия. Тук съм съгласен с обвинението. Но да се твърди, че имало прекъсване, пък той се е връщал и го е удрял наново, няма такива данни в делото и е нелогично да се говори за това, че той отивал, пък се връщал, пък го удрял пак, защото в момента, в който той взема ключовете и отключва вратата, той си заминава.

С оглед и на това, аз считам, че липсва умисъл за извършване на престъплението убийство. Според мен вярната квалификация в това Д.и.е е чл.124 от НК - причинени средни телесни повреди и то пак казвам, предизвикани от пострадалия с неговите, както издевателства, както обидите, така и телесните увреждания, които е нанесъл. Да, те са леки по своя характер, но мисля, че няма спор, че те са нанесени преди, защото след като е паднал и след това е бил ударен със стола, той вече е нямал възможност да го удари. Тоест, първопричината, за да се стигне до този конфликт, за да има тази ответна реакция на К. П., е

тези удари, които той му е нанасял, включително и в бъбреците.

Това, което предлагам като алтернативен вариант на вашето решение, е да приемете, че става дума за престъпление по реда на чл.124, ал.2, пр. 2 от НК, като считам, че това е най-вярната квалификация.

С оглед на това, че моят подзащитен е неосъждан, че е само с положителни характеристични данни, че е баща на 3 деца, които гледа самостоятелно, аз считам, че при посочените от мен две квалификации неговото лишаване от свобода не е задължително и ще ви помоля в зависимост коя от квалификациите приемате, пак казвам има три квалификации – чл. 118, чл. 119 и 124, ал. 2 от НК, които биха могли да бъдат наложени на тази фактология, за която аз считам, че има достатъчно доказателства и е безспорно установена по делото. Аз считам, че с оглед само на смекчаващи и то многобройни смекчаващи вината обстоятелства, включително и това, че той чистосърдечно пред вас разказва това, което се е случило него ден, мисля, че изтърпяването на наложеното от вас наказание не трябва да бъде ефективно. Може да бъде условно, като мотивите ми са в причините и мотивите за този инцидент, който е станал, за който изключително виновен е само починалия М. А..

По отношение на гражданските иски, аз считам, че те следва да бъдат уважение в частичен, за съжаление с оглед поведението на починалия, в минимален, справедлив размер, съобразно с разпоредбите на чл.52 от ЗЗД.

В тоя смисъл моля да постановите вашата присъда.

ПОДС.П.: /право на лична съдебна реч/ Съгласен съм с казаното от моя адвокат. Искам да кажа допълнително, че от началото още забелязах, че прокурорът не каза, че М. Р. има бокс от желязо. Той имаше бокс, той дойде с бокс да ме удрия. Аз от страх вече не можах да се контролирам, иначе до последно нямаше да го ударя.

Второто искам да кажа, че много неща явно не ги каза, прескача някъде. Аз, макар, че съм неграмотен. Аз влязох един път, като излязох, не се върнах там. Аз не го исках туй нещо да става. Аз от страх, като се защитавам, всичко стана много бързо, ние не да играем там хоро с часове. За всичко съжалявам, че с този човек най-много дете съм бил... Аз от страх не можех да се контролирам, той ме командваше като маша. Каквото ми казваше това правех. От него имах много голям страх.

На основание чл. 297 от НПК председателят на състава дава на подсъдимия

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ПОДС. П.: От съда искам, ако може, да ми даде едно условно, да си гледам децата. Никой не искам да ми помага, искам аз да си гледам децата, както му е реда, защото тези пари са много малко. Много големи разходи имат децата. Пак благодарение на вас, дадохте помощ и досега оцеляваме, иначе щяхме да умрем като кучета от глад.

СЪДЪТ се оттегли на съвещание.

СЪДЪТ след тайно съвещание постанови присъда, която Председателят обяви на страните публично, като разясни срока и реда за обжалването ѝ пред Апелативен съд гр.

Варна, както и че ще изготви мотивите в законоустановения срок по чл.308, ал.2 от НПК.

ПРОТОКОЛЪТ се изготви в съдебно заседание, което приключи в 13.00 часа.

Председател: _____

Секретар: _____